

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

เข้าศึกษาค้นคว้าต่อกรรมฐาน

เมื่อวานที่ไปวัดตอยบันไดสวรรค์ ไปเผาศพท่านอุ่น ได้ทองคำตั้ง ๒ กิโล ๕๔ สตางค์ เงินสดได้ ๖๘๖,๔๙๘ บาท ดอลลาร์ได้ ๕,๓๒๐ ดอลลาร์ รวมทองคำทั้งหมดเวลานี้ ๔,๗๒๑ กิโล ยังขาดอยู่ ๒๗๙ กิโลในจำนวนที่เตรียมพร้อมจะหลอมนะ คือหลอมคราวนี้ควรที่จะได้มอบในวันที่ ๑๒ เมษา นี้เราก็จะมอบ รู้สึกร้อน ๆ อยู่หน่อยหนึ่งกลัวจะไม่ทันวันที่ ๑๒ ซึ่งเป็นวันครบรอบ ๔ ปีของโครงการช่วยชาติ

พูดแล้วพูดเล่าเรื่อง ๑๐ ตัน ๆ รู้สึกจะมาเป็นอารมณ์ในหัวใจหลงตาแหละทองคำที่ช่วยชาติคราวนี้ไม่ควรจะให้ต่ำกว่า ๑๐ ตัน ไอ้ ๑๐ ตันนี่แทนที่จะไปอยู่คลังหลงไม่ไปนะ มันเข้ามาจนอยู่ในหัวใจหลงตานี้ หลงตาก็หาทางออก วิ่งไปทางประชาชน ๖๒ ล้านคน เพื่อเป็นทางออกของหลงตา ถ้า ๖๒ ล้านคนปิดตายแล้ว หลงตาก็ตายเลย เข้าใจไหม ไม่มีความหมายอะไรเลยช่วยชาติมาตั้ง ๔ ปี ๕ ปีนี้แล้ว ไม่มีความหมายอะไรหลงตา สิ่งที่มีความหมายก็มีแต่เป็นเปรตเท่านั้น ไปหาตีเหล็กหมดแหละ หลงตาบ๊วเป็นเปรตไม่เหมือนใครเป็น เปรตทั้งหลายไม่ค่อยมีอะไร แต่เปรตหลงตาบ๊วที่เป็นอารมณ์กับทองคำหนัก ๑๐ ตัน ไม่ได้ตั้งที่มุ่งหมายและตั้งที่ประกาศให้พี่น้องชาวไทยทราบตลอดมาแล้วหลงตาบ๊วตายนี้ เปรตเป็นตัวยังงี้ก็มาดูตัวหลงตาบ๊วที่เดียวเลย จะเป็นเปรตแหละ

ไปมูมไหน ๆ เดี่ยวคนนั้นหามกันมา คนนี้ใส่รถกันมา คนนี้แบกกันมา คนนั้นอุ้มกันมา มาอะไรเรื่องราวอะไรนักหนา คนนี้ก็บอกว่าเปรตหลงตาบ๊วดีชา คนนี้บอกว่าเปรตหลงตาบ๊วดีแข็ง เปรตหลงตาบ๊วดีมือ เปรตหลงตาบ๊วดีกระเป่า พวกที่หามกันเข้าโรงพยาบาลเลยหามไม่หวาดไม่ไหว ถามคนไหนมีแต่เปรตหลงตาบ๊ว ๆ พี่น้องทั้งหลายอยากฟังไหม เปรตหลงตาบ๊วมันพิลึกพิลั่น ดีแข็งดีชาติทุกแห่งทุกหนโรงพยาบาลเลยอัดแน่น ๆ มีแต่เปรตหลงตาบ๊วดีเขา

นี่ละนักโทษของความบกพร่องแห่งชาติไทยของเรา มากระเทือนหลงตาบ๊ว หลงตาบ๊วก็ยื้อไปหาพวกนี้ ดีพวกนี้ เลยกระเทือนทั่วประเทศไทย แทนที่จะได้ทองคำ ๑๐ ตันเลยได้แต่เปรตหลงตาบ๊วดีคนเหล็กเหลวเต็มบ้านเต็มเมือง โรงพยาบาลไหนก็อัดแน่น ๆ ตั้งแต่คนป่วยที่ได้รับความตัดสันดานจากหลงตาบ๊ว เพราะหลงตาบ๊วถูกประชาชนตัดสันดาน เราต้องตัดสันดานตอบรับกันซิ สวนหมัดให้มันแข็งหักขา

หัก ผลสุดท้ายหมุหมาเปิดไก่อเดินโขยกเขยกไปหมดเลย เห็นไหมละ ระวังให้ดีนะ ทอง ๑๐ ต้นไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย

คน ๖๒ ล้านคนทองน้ำหนัก ๑๐ ต้นเพื่อจะให้เป็นที่ประวัติศาสตร์อันทรงเกียรติแก่ชาติไทยของเรา กลับให้หลวงตาบัวเป็นเปรตเป็นผีทำลายประชาชน เข้าโรงพยาบาลอัดแน่น โรงพยาบาลก็เลยพัง สุดท้ายเราช่วยโรงพยาบาลเต็มเม็ดเต็มหน่วย แล้วกลายเป็นเปรตหลวงตาบัวไปทำลายคน เข้าไปรุกร้าโรงพยาบาลแตกกระจายกระจายไปหมดไม่มีชิ้นดีเลย ใช้ไม่ได้นะ เอาให้มันได้นะ ๑๐ ต้นนี้ต้องให้ได้ทีเดียว เราไม่ได้กำหนดเวลาเวลา สำหรับที่กล่าวมาให้พี่น้องทั้งหลายทราบเวลานี้ เป็นความมุ่งมั่นต่อชาติไทยของเรา เรียกว่าเป็นความมุ่งมั่นอย่างหนักแน่นทีเดียว ในหัวใจนี้ ประหนึ่งว่าไม่ควรจะให้ขาดไปได้เลย จิตหลวงตานี้ปักอยู่จุดนั้นเวลานี้ เพราะฉะนั้น เวลาตายแล้วจึงไม่ไปไหนละซี สวรรค์นิพพานท่านก็สร้างเอาไว้สำหรับคนดี เราเลยกลายเป็นเปรตไปเสียไม่ยอมไปสวรรค์นิพพาน บทเวลาจะไปที่เที่ยวหาตีแข่งตีชาผู้คน ทั่วประเทศไทย ไปเสียอย่างนั้นละซี

เมื่อวานคนมาก เต็มหมดเลยในดงนั้น เราก็มไม่เคยคิดว่าคนจะมาก พระจะมากนะ พระก็ ๓๐๐ กว่า เต็มดง เขาทำที่รับแขกรับคนแน่นหมด ฝ่ายพระก็แน่น ฝ่ายฆราวาสก็แน่น ๕ โมงเย็นเริ่มวางไฟจริง เราเป็นคนจุดไฟจริง ๕ โมง จากนั้นเราก็มายเลย ส่วนพระผู้ใหญ่อย่างท่านเจ้าคุณธรรมบัณฑิต และพระพุทฺพผลภาพ พระผู้ใหญ่หรืออายุพรรษาแก่เป็นเถระเถโรแล้วท่านพุทฺพผลภาพ ได้แบกได้หามกันมากก็มี ท่านมาวางดอกไม้แล้วท่านก็กลับ ๆ เหลือแต่เราองค์เดียวจุดไฟจริง พอจุดเสร็จเรียบริ้อยแล้วก็มาเลย ๕ โมงกว่าออกจากนั้น มานี้ดูยังไม่ถึง ๖ โมงมั้ง เข้ามาในหมู่บ้านมองดู ตะวันยังไม่ตก กำลังลับชายไม้แล้ว

ท่านอุ้นนี่เคยอยู่ด้วยกันพรรษาหนึ่งที่หนองผือ ท่านคำพองนี่ก็เหมือนกัน อยู่ปีเดียวกันด้วย ท่านคำพอง อายุไล่เลี่ยกัน ท่านคำพอง ท่านอุ้น ท่านเพ็ง ไม่ใช่เพ็งนี่นะ ท่านหายไปในไหนไม่ทราบข่าว หรือสึกไปแล้วก็ไม่ทราบ ที่จำพรรษาดูด้วยกัน ๓ องค์นี้ดูจะอายุพรรษาพอ ๆ กันอยู่ที่หนองผือ จากนั้นมาแล้วก็ไม่ค่อยได้พบกัน จนกระทั่งนานถึงได้มาเผลอถึงรู้ว่า ท่านอุ้นอยู่ที่นั่น ท่านคำพองมาอยู่ที่นี่ ต่างคนต่างเสาะแสวงหา อรรถหาธรรม หลังจากพ่อแม่ครูจารย์มันมรณภาพแล้ว พรรษานั้นที่จำกันได้ถนัด ท่านเพ็งองค์หนึ่ง ท่านคำพอง ท่านอุ้น รูปร่างลักษณะพอ ๆ กันหมด น่าจะเกิดปีเดียวกันด้วย ท่านเพ็งเห็นเงียบไม่ได้ข่าวทางไหนเลย อาจจะลิกขาลาเพศหรือตายไปหรือยัง ใจก็ไม่รู้

(มรณภาพแล้วค่ะ ท่านขึ้นไปอยู่ภูลังกาก่อนที่ท่านอาจารย์บุญมีจะไปค่ะ) เพิ่งที่เคยไปอยู่หนองผือหรือ (เจ้าค่ะ) ท่านตายแล้วหรือ (เจ้าค่ะ ท่านฉันแกงใส่ยาพิษที่เขานำมาถวาย ท่านห้ามพระเถรฉัน ท่านฉันองค์เดียว แล้วก็มรณภาพไป) ท่านก็รู้แล้วไม่ใช่หรือ (ค่ะ) แต่ท่านฉัน พระเถรห้ามไม่ให้ฉัน แล้วผู้ที่มาเบื้อท่าน ท่านรู้ไหมละ ก็คงจะรู้นะ รู้ถึงขนาดว่าเป็นยาพิษ ห้ามไม่ให้พระเถรฉัน (เสร็จแล้วไม่มีพระพวกญาติโยมเขาถึงมานิมนต์ท่านอาจารย์บุญมีกับพ่อแม่ครูจารย์ค่ะ) องค์กรนี้หรือ เรา สัมสนิทเลยนะ มีแต่เจียบไปเลย ชาวคราวนี้แต่ก่อนอาจจะได้ยินบ้าง แต่ก็ลืมไปสนิทเหมือนกัน อ้อ ท่านเสียไปแล้ว ถ้าอย่างนั้นนาน

ท่านบุญมีเขามาขอเราก้ให้ไปอยู่ เราสร้างศาลาหลังหนึ่งให้พอดี เรากะให้เลย ถ้าเรากะให้ไม่ใหญ่โตแหละ พอดีกรรมฐาน เรากะเราจะต้องเอาธรรมเป็นหลักเกณฑ์เลย ตั้งแต่ท่านบุญมีลงจากนั้นแล้วเราก้ไม่ขึ้นไปอีกเลย แต่ก่อนเราไปมาเรื่อย ๆ ที่แรกท่านบุญมีก็อยู่ที่นี้ตั้ง ๒๘ หรือ ๓๐ ปีก็ไม่วุ่นะ เราไล่ออกเลย ไปอยู่ทางบ้านผือ เขาว่าถ้าหีบดินะ แต่เราไม่เคยไปเห็น ทางโน้นละแถวอำเภอบ้านผือ สถานที่นั้นดี มาอยู่ที่นี่จะเป็นพ่อตาแม่ยายไปแล้ว ตั้งแต่อ่อนแต่อกก็มาอยู่วัดนี้ตลอด เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ท่านบุญมีนี่ ตั้งแต่พรรษา ๒ มั่ง ติดพันกันมาเรื่อย เผาศพหลวงปู่มันแล้วก็ติดพันกันมาเรื่อย เรามาอยู่ที่นี่ก็เลยมาด้วย จนกระทั่งเราได้ไล่หนีไป

ไม่ได้ไล่ด้วยแบบผิดธรรมวินัยอะไรแหละ ไล่เพราะอยู่นาน สงสารอยากให้ไปภาวนา เพราะท่านอยู่ที่นี่ท่านปฏิบัติตัวเป็นเหมือนพระหนุ่มพระน้อยตลอดเวลา ความขยันหมั่นเพียรทุกด้านทุกทางไม่มีที่ต้งติ แล้วท่านก็เป็นภาละอยู่ตลอด เราก้เคยรับภาระมาแล้วก็ถึงกันละซี ภาระก็เกี่ยวข้องกับพ่อแม่ครูจารย์มัน ก็เลยไล่ ไปนี่มันจะเป็นพ่อตาแม่ยายแล้วมาเป็นเขยใหม่อยู่ยังงี้ ไปหาภาวนา ท่านก็เลยไปที่นั่น พอดีทางบ้านแพงเขามานิมนต์ไป เราก้ไปดูถ้าหีบนี้ สถานที่อยู่เหมาะ แต่ออกมานี่มันเป็นโรงเรียน โอ้ย ไม่เหมาะแล้ว เป็นทำเลขของนักเรียนเขา ไม่ดี เราก้ว่าเท่านั้นแหละ ไม่ได้บอกว่าให้ไปอยู่ที่ไหนหาที่ไหน ไม่นานทางบ้านแพงดูว่าเขานิมนต์ไป ดูว่านั่นนะเราก้ลืม ๆ

ไปอยู่ที่นั่นเราก้ติดตามไปดู เห็นว่าเหมาะ เออ ที่นี่เหมาะ เลยทำศาลาให้หลังหนึ่ง ขนาดกุฏิวัดภูว่วละมั้ง จะโตกว่านั้นก็เล็กน้อย จากนั้นมาอยู่ไม่สะดวก เราไปฟังเสียงดูมันสกปรก เลยไปบอกท่านเลย คราวนี้เราไล่เลย ไปหนี มาอยู่หาประโยชน์อะไรที่ไหนมีไป ท่านจะไปก็องค์แล้วแต่ พอท่านไปหมู่เพื่อนแตกฮือไปด้วยหมดเลย ไปอยู่บ้านนาคุณจนกระทั่งทุกวันนี้ ท่านขยันหมั่นเพียร ทางภายนอกนี้เก่งมากจนเราสงสาร

ให้ท่านไปหาที่ภาวนา เราไล่ออกไปให้ท่านภาวนาสะตวทสบาย มายุ่งเหยิงวุ่นวายกับ หมุกกับเพื่อนตลอดเวลาไม่เหมาะ เราว่าจ้ ท่านจึงไปอยู่นั้นเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ อยู่ วัดเรานี้ไม่ ๒๘ ปีก็ต้อง ๓๐ ปีฟังซิ นานขนาดนั้น เราสงสารถึงให้ออกไป

องค์ไหนที่อยู่นาน ๆ พอที่จะได้บำเพ็ญเพียรบ้างในโอกาสที่เหมาะสม เราก็ ให้ออกไป เราไม่ได้แน่นอนนะ เอาธรรมเป็นเกณฑ์ ผู้ที่อยู่นาน ๆ ก็ท่านบุญมี ท่าน สิงห์ทอง ท่านเพียร เหล่านี้มีแต่อยู่กับเรานาน ๆ ทั้งนั้น อุทิศที่วัดบ้านต้าย ก็นาน ธรรมสืบทอดสำคัญนะเกาะติดเลย ฟังไปตั้งวัด เข้า ๆ ออก ๆ กับวัดนี้เรื่อย บวชวัน ถวายเพลิงหลวงปู่มั่น ถวายเพลิงวันนั้นอุปัชฌาย์ของเราท่านก็บวชให้ที่วัดสุทธาวาส เลย ได้ ๕๒-๕๓ พรรษาแล้วมั่งตั้งแต่นั้นมา แล้วก็ติดสอยห้อยตามเราเรื่อย ไปอยู่ใน ป่าในเขาตามถึงที่เดียวธรรมสืบทอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ไปอยู่ห้วยทรายก็ไปด้วย ไปอยู่ไหนไปด้วยทั้งนั้น

ท่านหล้า กุจ้อก้อ ก็อยู่หนองผือด้วยกัน นี่เราเป็นคนแนะนำ เพราะท่านชอบ ข้อวัตรปฏิบัติต่อครูบาอาจารย์ เราก็แนะนำให้รู้จักวิธีปฏิบัติท่านด้วยวิธีการใดอะไร เราเป็นคนแนะนำให้ทั้งนั้น พอหลวงปู่มั่นมรณภาพแล้วท่านก็เลยไปอยู่ด้วยที่ห้วย ทราย ที่นี้พอเราเอาโยมแม่มาบวช ท่านก็เลยอยู่ที่นั่น ออกจากนี้เราก็ไป ท่านเลยอยู่ที่ นั้นแล้วเสียที่นั่น เหล่านี้มีแต่อยู่ด้วยกันนาน ๆ ทั้งนั้น ที่นานมากก็ท่านบุญมี อันดับ ต่อมาก็ ธรรมลี ท่านเพียร ท่านสิงห์ทอง พวกนี้เป็นเนื้อหนังของวัดป่าบ้านตาดทั้งนั้น มาอยู่นาน

ท่านวันชัยก็มาอยู่นานเหมือนกัน จากนี้ก็ออกไปเที่ยว กลับไปกลับมาแล้วก็ มาอยู่ที่นี้ พอเห็นสถานที่นั้นดีเราก็เลยให้อยู่ที่นั่นเสียที่ภูสังโฆ ท่านก็เลยอยู่ที่นั่นเรื่อย มา ทางป่าไม้เขายินดีถวายที่ให้เป็นที่พักบำเพ็ญเพื่อเป็นการรักษาป่าไม้ด้วย ท่านก็ เลยอยู่ที่นั่น แล้วป่าไม้เวลานี้เป็นดงหนาแน่นไปหมดนะ เห็นไหมพระรักษาป่า ให้ป่า ไม้รักษาป่า พวกนี้เป็นเปรตเป็นผี แต่เราไม่ได้ตำหนิทุกจุดไปนะ ส่วนมากมีแต่พวกป่า ไม้กินไม้ กินไม้ด้วย เป็นข้าศึกต่อพระกรรมฐานด้วย พุดตรง ๆ เราได้จับมายังไงแน่ นอนแล้วไม่ผิตว่างั้นเลย

มีเยอะ ทางเชียงใหม่ก็มีทางไหนก็มีไอ้พวกเปรตพวกผีเห็นแก่พุงตัวเอง แล้ว ไปตั้งอำนาจป่าเถื่อนไว้นั้น พระขึ้นขึ้นไปไล่พระลงว่าไปทำลายป่า พระที่ไหนไปทำลาย ป่า ตัวหัวมันเองนั่นแหละ โหย เราไปเห็นด้วยตาของเราเราลืมนี่เมื่อไร สนามไม้นี้ โถ พวกญาติโยมกับป่าไม้จะฆ่ากันนุ่นนะของเล่นเมื่อไร ถึงขนาดเขาเจ็บใจ ไล่พระเขาหนี ละซี พระท่านไม่ได้ทำลายอะไร พวกนี้เป็นผู้ทำลาย กลางคืนชนไม้ทั้งคืน ๆ มีเจ้าหน้า

ที่ตำรวจผสมอยู่ด้วย ใครจะไปแตะเขาล่ะ ก็พวกเจ้าอำนาจป่าเถื่อนทั้งนั้น กลางวันนี้ เจ็บ ที่นี้พระลงมาบิณฑบาต เขากลับเห็นความสกปรกโสมมเขาก็ไล่พระหนี เราเห็น เขามาหาเราเลยที่มันชัดเจน เราไปดูเอง ก็เป็นอย่างนั้นจะว่าไง นี่พวกเปรต พวกกิน ป่าไม้

ที่ภูทอกก็เหมือนกัน ออกหนังสือพิมพ์หาว่าพระทำลายป่า พวกเปรตเหล่านี้ ทำลายป่า เขาไล่พระหนีฟังซินะ ถึงขนาดนั้น มันปลิ้นปล้อนเก่งนะพวกนี้ มันไม่ไป ไหนละกรรมจะอยู่ในหัวมันนั่นละ จะไปอยู่กับหัวพระยังงัยพระท่านไม่ได้ทำผิด นี่เรา พูดถึงพวกไม่ดี พวกดีเราไม่ว่า พวกไม่ดีมีอยู่เยอะ ทำลายป่า ทำลายสัตว์ ป่าก็ไม่ เหลือ สัตว์ก็ไม่เหลือ พวกนี้แหละกินสัตว์กินป่า กินไม้กินเงิน ทุกอย่างกินไปหมดนั่นแหละ ลูกศิษย์เรามีอยู่ทุกแห่งทุกหน องค์กรไหนมาพูด-พูดหลอกหลวงได้หรือ เอาความจริงมาพูด ท่านเห็นด้วยตาของท่านท่านมาพูด จะเอาอะไรมาคัดค้านท่านได้ละ

นี่เราก็นำความจริงท่านมาพูด เราเห็นเองเราก็บอกเราเห็นเองจนสลดสังเวช โห เป็นอย่างนี้เทียวนา ว่าพระไปทำลายป่า เราไปดูในป่าที่พระทำลาย ไปหาตรงไหน ไม่มีเลย ฟังซิว่าไม่มีเลย ท่านจะไปทำลายอะไร ที่มันมีก็คือสนามไม้เต็มอยู่ข้างบนนั้น ขนไม้จนกระทั่งไม้หมด เดียวนี้พระก็เลยอยู่นั้น พระองค์นั้นแหละองค์ที่ถูกเขาไล่ เป็น พระวัดป่าบ้านตาด ไปอยู่ที่นั่น ไล่มาหาเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะภาคนี้ ทางโน้นก็ไล่มา หาเรา พูดกันเรียบร้อยแล้วเราก็บอกว่าจะไปดู ก็ชี้แจงแสดงเหตุผลทุกอย่างเรื่อง ศาสนากับประชาชนชาวพุทธเราไม่น่าจะเป็นข้าศึกกัน ควรที่จะเป็นลูกศิษย์กับอาจารย์ ที่สนิทสนมต่อกัน ไม่ใช่ขับไล่แต่พระ โจรมารมีเต็มป่าเต็มดงทำไมไม่ขับไล่ พระท่าน ทำอะไรถึงขับไล่ มันขัดกับความจริงมากนะสำหรับเราเป็นลูกชาวพุทธ เราว่าอย่างนี้ เอา ยังไงหลวงตาจะไปดูเราก็ว่างั้น

เราก็ชี้แจงเหตุผลต้นปลายให้ฟัง รู้สึกว่าพวกที่มาไล่เป็นพวกนายพันทหาร ๓ คนมานี้เราไม่ลืม มากี่ชี้แจงเหตุผลให้เขาทราบ รู้ทันทีเลยว่าเป็นที่ลงใจ พอเขาไปแล้ว เราก็บอกว่าเราจะไปดู เราไปจริง ๆ นะ พอเขาไปแล้วเราบอกว่า ที่นี้จ้างให้ไปไล่ก็ไม่ ไล่แหละ เราดูก็รู้แล้ว ชี้แจงเหตุผลต้นปลายทุกอย่างให้ทราบแล้ว ก็ไม่โล่งนกระทั่งทุกวันนี้ นี่พวกป่าไม้นะ มันหยาบขนาดนั้น พวกหยาบ-หยาบจริง ๆ นู่นทางเขาเชื่อว่า พระมาแล้วให้ฟังก็แบบเดียวกันนี้ เดียวนี้ค่อยจางไปแล้วละ ไม่มีใครเห็นด้วยซิ โลกเขา เห็นชี้ต่อมันจะว่าไง ไปอยู่ที่ไหนเป็นข้าศึกศัตรู พระกรรมฐานอยู่ที่ไหนหาเรื่องไล่พระ กรรมฐาน พวกนี้จะจมลงนรกกันหมดไม่ต้องสงสัย

อย่าอวดดีคิดว่าพระพุทธเจ้านะ พระองค์ทรงแสดงด้วยความถูกต้องแม่นยำทุก
อย่าง อันนี้ก็เลสาพแสดง ผิดกันขนาดไหนเป็นข้าศึกกับธรรม เมื่อเป็นข้าศึกกับธรรม
ก็เป็นข้าศึกกับตัวเองโดยตรง นี่เราพูดถึงเรื่องป่าไม้ เรื่องพระที่ไปอยู่ในป่าถูกพวกนี้
ไล่ ๆ ครั้นไปดูความจริงแล้วมันไม่มี ตามที่เขาไล่ไม่มี นั่นซึ่งจึงว่าหาเรื่องใส่พระเสีย
จริง ๆ เพราะเห็นแก่ปากแก่ท้อง เห็นแก่ร่ำแก่รวย นั่นละมันจะเอาเจ้าของให้จม เตี้ย
นี่ยมบาลจดบัญชีแล้วยังมันรู้ตัวเมื่อไร ใครจะไปหุดีแหลมคมดาบทิพย์หุทิพย์ยิ่งกว่า
ยมบาล ซึ่งเป็นตัวกรรมของมันเอง

อันนี้ผู้ใหญ่ทางป่าไม้ถ้าเป็นอยู่อย่างนี้เรื่อย ๆ ควรจะได้พิจารณาละนะ เรื่อง
ป่าไม้กับพระกรรมฐาน ควรที่จะเข้าไปดูความแสบคาย ความสัตย์ความจริงจากพระ
จากป่าไม้ แล้วสืบถามให้รู้รอบไปหมด ทางฝ่ายป่าไม้ปฏิบัติตัวยังงัย ๆ ทางฝ่ายพระ
ท่านปฏิบัติตัวยังงัย ควรจะไปทดสอบให้เรียบร้อยทั้งสองฝ่าย นี่เป็นความเหมาะสมกับ
ผู้ใหญ่ที่ทำการปกครองบ้านเมือง เฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับกรมป่าไม้ ควรที่จะได้ไปดู
ให้ละเอียดลออ อย่าเชื่อตั้งแต่ผู้น้อยไปฟ้องร้อง มันฟ้องร้องได้หมดมันปั้นเรื่องเอาจะ
ว่าไง ปั้นขึ้นมาได้พวกนี้ ปั้นสด ๆ ร้อน ๆ ได้นะ ผู้ใหญ่ต้องไปดูให้ละเอียดถี่ถ้วนเสีย
ก่อน สมความเป็นผู้ใหญ่ปกครองบ้านเมืองให้สงบร่มเย็นทั่วหน้ากัน ต้องปฏิบัติอย่าง
นั้น จะเชื่อแต่ผู้น้อย ๆ อย่างเดียวผู้ใหญ่ไม่ไปดู ผู้น้อยเป็นมหาโจรทำลายได้นะ
ทำลายส่วนรวมใหญ่ได้ไม่สงสัย เราเห็นผ่านมาแล้ว

ทางวงราชการก็มีป่าไม้ที่แหละ ที่เป็นข้าศึกศัตรูต่อกรรมฐานมากที่สุด ซึ่ง
กรรมฐานนั้นเป็นจุดสำคัญแห่งศาสนาเสียด้วย แล้วก็ไปถูกทำลายจากป่าไม้นี้ด้วย มัน
ฟังไม่ได้แน่ พิจารณาซิที่น้องทั้งหลาย นี่เรามาพูดเราไม่ได้หาเรื่องมาพูดนะ เราฟังมา
ทุกปากทุกคำแล้วแต่ผู้ที่เชื่อถือได้ บรรดาพระเถรที่ออกไปจากเราไปอยู่ที่ไหน ได้
รับความกระทบกระเทือนอย่างไรบ้างรู้หมด ท่านเหล่านี้มาแล้วจะผิดไปไหน เราเองไป
ดูก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ถูกเขาไล่เสียแหลกเลย จนกระทั่งได้แนะนำสั่งสอนอบรมกัน
ระหว่างประชาชนกับพระ เฉพาะอย่างยิ่งป่าไม้กับพระไม่ควรจะเป็นข้าศึกต่อกันอย่าง
นี้ เพราะเราเป็นลูกชาวพุทธด้วยกัน เราก็ชี้แจงแสดงให้ฟัง

ชาวพุทธของเรานี้อยู่กับพุทธนะ อยู่กับธรรม สถานที่ใดไปปลุกบ้านปลุกเรือน
ไม่มีวัดมีวา มันเหี้ยวแห่งยุบยอบไปหมดนะ สถานที่ใดมีพระเจ้าพระสงฆ์เป็นขวัญตา
ขวัญใจเป็นความอบอุ่นทำบุญให้ทาน จิตใจร่มเย็น แต่กลับมาเป็นข้าศึกต่อกันอย่างนี้
ไม่เป็นประโยชน์อะไรเลยนอกจากความเสียหาย ไล่ไปหาถึงว่าเขาทำลาย เขาเอามา
ทำลายอะไรไม้นั้น ว่าพระท่านทำลายป่า ไม้นั้นท่านเอาไปทำอะไร เขาบอกว่าเอาไป

สร้างวัดสร้างวา เอ้า.วัดวาก็เป็นหัวใจของชาติบ้านเมืองอยู่แล้วซึ่งเป็นชาวพุทธ ก็ไม่เห็นมีอะไรขัดข้องกัน ถ้าเอาไปหาอยู่หากินตามพุงตามปากของเจ้าของที่โลกมากนั้น ใคร ๆ ก็ผิดด้วยกันนั่นแหละ แต่นี่ท่านไม่ทำอย่างนั้น

ครั้นไปดูที่ว่าเลื่อยไม้แล้วเอาไปทำวัด ก็ไม่เห็นไม้ที่ว่า มันไม่มี พระท่านก็ไม่ได้ทำลาย มันหาเรื่องตรง ๆ อย่างนี้ซิพวกเปรตพวกผี อาศัยอำนาจบาตรหลวงในวงราชการแล้วก็ไปเปรตเป็นผีทำลายประชาชน อย่างนี้ไม่สมควรอย่างยิ่งกับวงราชการที่พี่น้องชาวไทยเราเลี้ยงดูมาตั้งแต่เริ่มรับราชการมา ใครเลี้ยงดูราชการทั้งหลาย มีแต่ประชาชนเลี้ยงดู ควรจะมองหน้ามองหลังให้สมเกียรติเจ้าของที่ว่าเขายกยอให้เป็นวงราชการบ้าง เพื่อปกครองบ้านเมือง ไม่ควรจะเป็นเปรตเป็นผีต่อหน้าต่อตาให้เขาเห็นอย่างอุจาดบาดตา อย่างที่เป็นมานี้ไม่น่าดูเลย

สำหรับเราก็ไม่เคย เราไม่เคยถูกไล่เราก็บอกไม่เคย ป่าไม้ก็ไม่เคย ไม่เคยถูกไล่ พวกเดียวกันหัวโล้น ๆ มีบ้างสำหรับเรา มีก็บอกว่ามี แต่เรามีน้อยกว่าเพื่อนมาก แต่ก็โดนจนได้ โดนก็โดนเถอะ อย่างหลวงตาบัวถ้าลงได้โดนแล้วตั้งค่ายขึ้นที่นั่นเลย เทียว เอาจริง ๆ นะเราไม่เล่นกับใคร สถานที่นี้.ขึ้นเลยนะ ถ้าเราอยู่ไม่ได้จะไม่มีองค์ใดมาอยู่ได้ เราจะอยู่ที่นี้ไปจนกระทั่งที่นี้สงบหรือเราตายไป นุ่นฟังซิ ปักหลักก็กละ เอ้ามา ผิดถูกอะไรคัมภีร์-วินัยอันเดียวกัน นั่นเห็นไหมบทเวลาจะเอา เอาออกมาจากเมฆไหน คัมภีร์ใด อย่างนั้นนะ พอมาโดนเข้าแล้วก็ตั้งก็กลงไป เอ้า.เข้ามา โอ้ย.ไม่กล้า.หลวงตาบัวเป็นแล้ว ก็คืออยู่ถ้าเป็นอย่างพระองค์นี้นะ เข้าใจไหม พระองค์อื่นถูกเขาไล่หนีจนกระทั่งอยู่แถวนั้นไม่ได้ ถ้าจะโง่ให้โง่ที่สุดอยู่กับเขาได้ ถ้าฉลาดก็ฉลาดที่สุดเสียก็อาจอยู่กับเขาได้ เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าธรรมดาไม่ได้ ถูกขับถูกไล่หาเรื่องราว ตั้งกฎระเบียบโโรโรโกโส ที่ตั้งขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้แหละ ไม่ใช่หลักธรรมหลักวินัย พอพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงไล่พระได้ด้วยอำนาจปาเถื่อน ก็ไล่ไปแบบนี้

แต่กับเราจะเอาอำนาจปาเถื่อนมาไล่ไม่ได้ซิ ถ้าพูดถึงเรื่องกฏกติกา ลักษณะปกครองสงฆ์ข้อไหน เราไปเห็นหมดแล้ว ออกมาข้อไหนมันก็รับกันปึง ๆ นั่นซิ ที่มันไม่กล้า ไล่เปรี้ยงเท่านั้นสวนหมัด ๆ เลย ก็เรียนมาด้วยกัน นี่เราเคยโดนเราก็บอก เคยโดนก็เคยโดน แต่ไม่หนี เอาจนสงบเรียบเลย จนกระทั่งทุกวันนี้ไม่มี เราอยู่ที่นั่นจนกระทั่งสงบหมดไม่มีอะไรแล้วเราถึงไป ไปอย่างหายห่วงไม่มีเรื่องราวที่จะแพ้วชนะกันแบบโลก ๆ นั่นแฝงอยู่เลย สำหรับเราก็มี แต่มีน้อยมาก ไปที่ไหนส่วนมากพระกรรมฐานเรามักจะถูกไล่จากพวกป่า ๆ เถื่อน ๆ อำนาจดินเหนียวติดหัวแล้วว่าตัวมีหงอนนี้มากนะ กับเราว่าไม่มีมันก็มี หากมีน้อยที่สุด มีก็มือน้อยนั้นละ มีก็ใส่กันตุมเลย

ไม่มีถอย ถ้าลงได้ขึ้นเวทีแล้วใครก็มา ให้ถอยไปง่าย ๆ ไม่มีถอย ถ้าไม่ขึ้น ๆ ถ้าลงขึ้นแล้วโบกมือพร้อมเลย.มา.หลักเกณฑ์มีอยู่ที่นี่ จะมาทำกันป่า ๆ ถิ่น ๆ ได้หรือ

เวลานี้มันเลอะเทอะเข้ามากนะ ศาสนากับชาวบ้าน กับชาวเมืองชาวพุทธเรา จะเลอะเทอะไปหมด ให้พากันตั้งหน้าตั้งปฏิบัติตัวให้มีขอบเขตเหตุผล หลักศาสนาเข้าเกี่ยวข้องบ้างจะนำคุณะ ประชาชนก็นำดูไปตามแบบประชาชน พระก็นำดูไปตามแบบของพระ ถ้านอกเหนือจากหลักธรรมหลักวินัยหลักศาสนาของชาวพุทธเราแล้ว เอาแต่กิเลสตัณหาออกมาออกหน้าออกตาแล้วแหวกได้ ไม่มีใครดีละ ใครอย่าอวดว่าดี อวดแต่ลมปาก

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com